

Source :

มติชน

Date : 11 พ.ค. 2561

Page : 8

No: 61151669

อัยการชี้ช่องเลิกสัญญาก่อสร้างบ้านศาล

เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม นายธนกร วรธนชากุล อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุด ได้โพสต์เฟซบุ๊กอธิบายข้อกฎหมาย เกี่ยวกับสัญญาก่อสร้างโครงการที่ทำการและบ้านพักตุลาการศาลอุทธรณ์ภาค 5 ที่จังหวัดเชียงใหม่ ระบุว่า มีประเด็นข้อกฎหมายนำมาพิจารณา จึงขอให้ความเห็นทางกฎหมายเป็นการส่วนตัวในประเด็นข้อกฎหมาย ดังนี้ 1.ภายหลังผู้มีอำนาจหน้าที่และบุคคลที่เกี่ยวข้องเห็นพ้องต้องกันแล้วว่า จะไม่มีการเข้าใช้ประโยชน์ในบ้านพักตุลาการบนพื้นที่พิพาทอีกต่อไป การก่อสร้างบ้านพักตุลาการยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ยังมีความจำเป็นหรือไม่จะต้องดำเนินการก่อสร้างให้แล้วเสร็จตามสัญญาจ้างก่อสร้าง และมีข้อกฎหมายและข้อสัญญาเป็นทางออกของเรื่องนี้หรือไม่ อย่างไร

กรณีนี้ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.2535 และแก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 137 วรรคสอง ประกอบกับพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ.2560 มาตรา 128 กำหนดให้ส่วนราชการสามารถตกลงกับคู่สัญญาเพื่อเลิกสัญญาได้ หากเห็นว่าเป็นประโยชน์แก่ทางราชการ หรือเพื่อแก้ไขข้อเสียเปรียบของทางราชการในการที่จะปฏิบัติตามสัญญาต่อไป ตามระเบียบนี้ไม่ใช่ทางราชการไปบอกเลิกสัญญา แต่เป็นการให้สิทธิคู่สัญญาหน่วยราชการจะไปตกลงกับคู่สัญญาเอกชนเพื่อเลิกสัญญา หากเห็นว่าการปฏิบัติตามสัญญาต่อไปจะไม่เป็นประโยชน์แก่ทางราชการ หรือจะทำให้ราชการเสียเปรียบหรือเสียหายได้ เป็นการตกลงเลิกสัญญากันโดยสมัครใจของทั้งฝ่ายราชการและเอกชน

นายธนกรระบุว่า หากผู้มีอำนาจหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องเห็นว่า น่าจะพิจารณาคำขอทางอื่นนอกเหนือจากการก่อสร้างบ้านพักต่อไปให้แล้วเสร็จตามสัญญา ทั้งที่รู้แน่ชัดว่าจะไม่ได้ใช้ประโยชน์จากบ้านพัก การมาพิจารณาต่อนวทางการใช้ความตกลงโดยสมัครใจของคู่สัญญาทั้ง 2 ฝ่ายดังกล่าวเพื่อเลิกสัญญา โดยอาศัยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ข้อ 137 วรรคสอง ประกอบ

กับพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างฯ มาตรา 128 คำนึงถึงความเป็นธรรมที่เอกชนคู่สัญญาพึงมีสิทธิได้รับ และชดเชยความเสียหายให้แก่เอกชนอย่างเหมาะสม ก็น่าจะช่วยลดงบประมาณที่ราชการจะต้องใช้จ่ายไปในการก่อสร้างบ้านพักลงได้ เพราะมีการยุติการก่อสร้างลงก่อนทำให้ไม่ต้องมีการใช้จ่ายงบประมาณราชการไปจนการก่อสร้างบ้านพักแล้วเสร็จ

ส่วนหากเจรจากับเอกชนแล้วเอกชนไม่ตกลงด้วยจะเลิกสัญญา ก็มีทางออกต่อไปตามข้อสัญญา คือ ตามสัญญาจ้างก่อสร้างมาตรฐานที่หน่วยงานราชการใช้ทำสัญญากับเอกชน จะมีข้อสัญญาให้สิทธิคู่สัญญาหน่วยงานราชการปรับลดเนื้องานก่อสร้างตามสัญญาได้ โดยอ้างเหตุผลความจำเป็นของทางราชการ และหากคู่สัญญาเอกชนไม่ยินยอม ก็มาสู่หนทางที่สามคือการบอกเลิกสัญญา โดยหน่วยงานราชการนั้นคงต้องพิจารณาซึ่งนำหน้าระหว่าง การบอกเลิกสัญญากับการให้สัญญาจ้างก่อสร้างดำเนินไปจนแล้วเสร็จตามสัญญาว่าอย่างไรราชการจะได้รับประโยชน์มากกว่ากัน และอย่างไรราชการจะเสียหายน้อยที่สุด

ที่ จ.เชียงใหม่ เจ้าหน้าที่รังวัดจากธนารักษ์พื้นที่เชียงใหม่ พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ทหารมณฑลทหารบกที่ 33 (มทบ.33) เจ้าหน้าที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ เจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคง ร่วมกันเข้าทำการรังวัดที่ดินที่ทำการศาลอุทธรณ์ภาค 5 และบ้านพักข้าราชการตุลาการ ตามคำสั่งของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี เพื่อแบ่งศาลออกเป็น 2 ส่วนตามมติที่ประชุมร่วมกันระหว่างนายสุวพันธุ์ ตันยุวรรธนะ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี กับตัวแทนเครือข่ายขอคืนพื้นที่ป่าดอยสุเทพ เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม ที่ผ่านมา โดยมีคณะตัวแทนจากประธานศาลอุทธรณ์ภาค 5 เข้าร่วมชี้แนวเขต ทั้งนี้พื้นที่ที่จะต้องตัดออกประกอบด้วย บริเวณอาคารชุดจำนวน 9 หลัง จาก 13 หลัง และบ้านเดี่ยวบนเนินเขาจำนวน 45 หลัง รวมเนื้อที่ประมาณ 75 ไร่

รังวัด - เจ้าหน้าที่รังวัดจากกรมธนารักษ์พื้นที่เชียงใหม่ จากมณฑลทหารบกที่ 33 และเจ้าหน้าที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ เขารังวัดที่ดินที่ทำการศาลอุทธรณ์ภาค 5 และบ้านพักข้าราชการตุลาการ บริเวณป่าดอยสุเทพ จ.เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม

ชมคลิปวิดีโอ

Source : มติชน (ตจว.)

Date : 11 พ.ค. 2561

Page : 1,8

No: 61151416

เผยสุดเลื่อมฝันป่าบ้านศาล

เอ็นจีโอย้ายยกพื้นฟ
ป่าไม้นำตรวจพื้นที่
แนะถ้าคิดสร้างใหม่
ต้องกลมกลืนชุมชน
ป่าไม้บ้านตุลาการหมดสภาพ
กลายเป็นหมู่บ้านจัดสรร เชื่อใช้
เวลาพื้นนับสิบปี (อ่านต่อหน้า 8)

หมดสภาพ - สภาพของบ้านพักตุลาการ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 เชียงดอยสุเทพ จ.เชียงใหม่ ที่นางพิมพ์สุชา สมมิตรวงศ์ 1 ในเครือข่ายคัดค้านเผยสภาพป่ารอบบ้านพักเสียหายหนัก รวมทั้งน้ำเสียไม่มีการบำบัดตรงอาคารชุด 9 หลัง ที่มีข้าราชการเข้าพักอาศัยบ้างแล้ว และอาคารชุดบางหลังมีรอยร้าว ดินยุบบางส่วน เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม

บ้านศาล

เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม นางพิมพ์สุชา สมมิตรวศุทธิ์ เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) ครอบคอบสุเทพ-ปุย ให้สัมภาษณ์ถึงสภาพพื้นที่ป่าในเขตบ้านพักตุลาการ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 หลังจาก นายชาติชาย นาคทิพวรรณ ผู้อำนวยการส่วนจัดการต้นน้ำ สำนักบริการพื้นที่อนุรักษ์ที่ 16 (เชียงใหม่) เข้าสำรวจพื้นที่เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคมที่ผ่านมา พร้อมเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่า อาคารชุด 9 หลังที่มีการส่งมอบแล้วนั้น จากสภาพที่เห็นพบว่าป่าสูญสลายหายไปหมดแล้ว ไม่มีสภาพหลงเหลือความเป็นป่า แต่กลายเป็นบ้านจัดสรร มีชุมชนเข้าไปบริหารจัดการเป็นพื้นที่พักอาศัย แต่มีพื้นที่ว่างพอที่จะปลูกต้นไม้ได้อยู่ ยอมรับว่ารู้สึกใจหายอยากละทิ้งอันที่เรียกว่าสิ่งที่ไม่ดีที่เรียกว่าสภาพป่าค่อนข้างรีบหรือและคงต้องใช้เวลานานนับสิบปี

“มีหลายอย่างที่เรากำลังช่วยกันทำ ทั้งการปลูกต้นไม้ในวันที่ 27 พฤษภาคมนี้ แต่จากภาพที่เห็นมันต้นไม้ใหญ่ถูกทำลาย อาทิ การสร้างฟุตปาธทับและเบียดลำต้น ซึ่งอาจจะทำให้ตายได้ หากเราเข้าไปฟื้นฟูลำต้นจะเกิดความเสียหายมากขึ้นไปอีก โดยในชุดอาคารชุด 9 หลัง ที่มีข้าราชการเข้าพักอาศัยบ้างแล้ว ที่น่ากังวลคือน้ำเสียที่ไม่ผ่านการบำบัดไหลลงลำห้วยย่อยและลำห้วยชะเยื้อง หากฝนตกน้ำเสียจะไหลปนลงไปสู่ลุ่มน้ำแม่จอกหลวง จุดนี้น่าห่วงที่สุดเพราะไม่มีการผ่านบำบัดใดๆ เลย น้ำสีดำและมีกลิ่นเหม็นแล้ว หลังการมอบพื้นที่ในวันที่ 20 มิถุนายนนี้ จึงมีความเห็นว่าจะขอให้ข้าราชการย้ายออกให้เร็วที่สุด เพราะสภาพอาคารชุดบางหลังบริเวณคานมีรอยรั่ว ดินยุบบางส่วน” นางพิมพ์สุชากล่าว

นางพิมพ์สุชากล่าวว่า ส่วนการที่ พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ระบุว่า

ต้องมีการหาพื้นที่ให้ศาลใหม่นั้น เห็นด้วยเพราะเข้าใจถึงความจำเป็นของข้าราชการศาลที่ต้องมีบ้านพักและสวัสดิการ แต่ขอให้หาพื้นที่ที่มีความเหมาะสม เป็นพื้นที่ราบ และไม่มีมลพิษ การเลือกพื้นที่ต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมที่จะไปอยู่ สามารถเข้ากับชุมชน จารีต ประเพณี อัตลักษณ์ของประชาชนในพื้นที่ เพื่อจะได้ไม่มีความขัดแย้งใดๆ ตามมาในภายหลัง

นางพิมพ์สุชากล่าวว่า ส่วนการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่ยังไม่มีข้อกฎหมายรองรับให้รื้อได้นั้น เชื่อว่าในที่สุดจะต้องมีมาตรการหรือคำสั่งพิเศษ หรือนำเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) ให้มีมติ ซึ่งคาดหวังว่าคณะกรรมการที่ส่วนกลางตั้งขึ้นจะหาทางออกให้ได้อย่างดีที่สุดโดยไม่กระทบกระเทือนกับฝ่ายใด ในเมื่อศาลยินยอมที่จะไม่ใช้พื้นที่และเตรียมส่งมอบพื้นที่คืนให้กับที่ราชพัสดุ กรมธนารักษ์ ก็เชื่อว่าเป็นทางออกสำคัญที่หลายคนคิดไม่ถึง เพราะในที่สุดพื้นที่และสิ่งปลูกสร้างจะตกอยู่ในความรับผิดชอบของธนารักษ์ คงจะไม่มีการฟ้องร้องใดๆ อีกหากจะต้องมีการรื้อหรือทุบทิ้งสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว หรือหากจะเป็นประชาชนที่เห็นว่าเป็นการสูญเสียงบประมาณจำนวนนั้นก็เห็นลืมหื้มทำได้ แต่เชื่อว่าทุกฝ่ายต่างเห็นด้วยที่จะให้มีการคืนพื้นที่กลับเป็นพื้นที่ป่าดอยสุเทพ คงไม่มีใครอยากทำอย่างนั้นแล้ว

“ขอขอบคุณนายกรัฐมนตรีที่ให้ความสำคัญและเห็นด้วยกับข้อเสนอของเครือข่ายขอคืนพื้นที่ป่าดอยสุเทพ แม้ว่าขั้นตอนและการปฏิบัติอาจต้องใช้เวลายาวนานพอสมควร ซึ่งตัวแทนเครือข่ายทุกคนเข้าใจและรอติดตามการขับเคลื่อนให้การทำงานเกิดขึ้นโดยเร็วที่สุด” นางพิมพ์สุชากล่าว

บ้านพักตุลาการ

กาแฟโบราณ

มนัส สัตยารักษ์

msatayarak@gmail.com

พมเคยไปบ้านพักผู้พิพากษาจังหวัดสงขลา ท่านหนึ่งในสมัยที่ผมยังเป็นนักเรียนนายร้อยตำรวจ นับถึงปัจจุบันก็เป็นเวลากว่า 62 ปี แต่ภาพการทำงานที่บ้านของผู้พิพากษายังติดตาผมอยู่จนถึงวันนี้... ภาพที่ท่านคุกเข้าพับเพียบทำงานอยู่กับพื้นห้องนอน ท่ามกลางสรรพเอกสารรายรอบตัว

แสดงถึงการเอาจริงเอาจังกับงาน และความเรียบง่ายของการครองชีวิตสมถะและมักน้อยยิ่งกว่า "เก้าติดดิน"

และเมื่อเรา (ภรรยาและเมียยายของท่าน พร้อมทั้ง นรต.น้องภรรยาของผม) ซ้ำมแดนไปซื้อปิ้งที่ตลาดป่าดงเบขาร์ฝั่งอำเภอสะเดา เราผ่านแดนและซื้อของเสียภาษีถูกต้อง (ยุคนั้นไม่มีห้าง duty free) และไม่มีอภิสิทธิ์อันใด ท่านไม่แสดงตัวว่าเป็นผู้พิพากษา

และในระหว่างที่เราเดินดูและซื้อสินค้าทางฝั่งมาเลเซียนั้น ท่านถือสันโดษรอเราอยู่ที่ฝั่งไทยตามลำพัง

บ้านพักของผู้พิพากษาเป็นเรือนไม้อย่างบังกะโลขนาดกลาง ปลูกห่างกันที่บริเวณเชิงเขา คนละฟากกับชายทะเลและต้นสนใหญ่ มีทางแคบรถพอลเล่นสวนกันได้ผ่านกลาง ในยุคนั้นขับรถจากบ้านพักผู้พิพากษาไปตามถนนริมทะเลจะไปถึงศาลในเวลาไม่นานนัก

ที่ผมพอจะจำได้อีกอย่างก็คือ บ้านแต่ละหลังแถวนั้นไม่มีกำแพงรั้วขอบเขตและความเป็นส่วนตัว และไม่มียิ่งป้องกันภัยอันตรายอะไรเลย

เรารู้อย่างไรว่าผู้พิพากษาจะปลอดภัยภัยอันตราย? เราก็คงสันนิษฐานกันง่ายๆ ตามธรรมดาว่า ผู้ที่อยู่ในอาชีพสูงส่ง ตัดสินคดีความในพระปรมาภิไธยของพระมหากษัตริย์ น่าจะเป็นบุคคลที่ไม่มีศัตรู

ปี พ.ศ.2504-2506 ผมรับราชการเป็น ผบ.หมวด สก.อ.ระโนด ศาสตราจารย์วิกรม เมลาพันธ์ เป็นผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดสงขลา เวลาท่านขึ้นนั่งบัลลังก์ศาลในช่วงโมงผิดฟ้องฝากขัง ท่านจะพลิกทาบคำร้องของพนักงานสอบสวน สก.อ.ระโนด ขึ้นมาพิจารณาแบบลัดคิว

ท่านทราบดีว่าตำรวจจาก สก.อ.ระโนด ต้องควบคุมผู้ต้องหาเดินทางด้วยเรือนต์มตตลอดคืน และมาถึงจังหวัดเช้า (หรืออาจจะสายถ้าเรือติดหล่ม) ท่านกล่าวชี้แจงให้ทุกคนในห้องพิจารณาคดีได้รับทราบถึงเงื่อนไขและความจำเป็น "ระโนตมาไกล" บางทีท่านก็กล่าวเป็นภาษาใต้เพื่อความเข้าใจที่แจ่มแจ้งทั่วกัน

ผมกับเพื่อนข้าราชการตัวเล็กๆ และชาวบ้านกลุ่มหนึ่งในอำเภอระโนด ยังประทับใจไม่มีวันลืมที่ได้คุยกับท่านที่ท่าเรือของอำเภอระโนด ครั้งที่ท่านเดินทางไปดูบ้านเมือง

ท่านเกษียณอายุในตำแหน่งสูงสุดคือประธานศาลฎีกา และถึงแก่อนิจกรรมในฐานะอุปนายกราชบัณฑิตยสถาน

ก่อนหน้านั้นท่านเป็นผู้พิทักษ์สิทธิ กรรมการ กฤษฎีกา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และ ตำแหน่งที่ผู้คนกราบไหว้ด้วยความเคารพ นับถืออีกกว่า 10 ตำแหน่ง

พมรำลึกถึงจริยวัตรของ “ตุลาการ” ทั้ง 2 ท่านข้างต้น ด้วยความเชื่อมั่นว่าตุลาการ ในวันนั้นเกือบทั้งหมดเป็นอย่างนั้น ส่วนที่แปลก ปลอดภัยไปบ้าง 2-3 รายก็ถูก “ให้พ้นจากตำแหน่ง และเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์” ไปเสียโดยไม่มีเป็นข่าว

มีอยู่รายหนึ่ง เพียงมีภาพถ่ายหนึ่งรับประทาน อาหารกับ “หนายนกิ้งความ” ก็ถูกคำสั่ง “ให้ พ้นจากตำแหน่ง...” ไปเสีย

ผมจึงรู้สึกสะทอนใจที่มีกรกล่าวหาพาดพิงไป ถึงตุลาการอย่าง “เหมารวม” ด้วยถ้อยคำเสียดสี ในกรณี “บ้านป่าแห่ง” เชียงดอยสุเทพ จังหวัด เชียงใหม่

มองภาพป่าแห่งในมุมสูงแล้วมีภาพอื่น แทรกซ้อนเข้ามาในมโนภาพอย่างรวดเร็วเป็น ลำดับวนไปมาอีก 4 หรือ 5 ภาพ...

ภาพภูเขาหัวโล้นที่จังหวัดแพร่และน่าน

ภาพภูเขาหัวโล้นที่จังหวัดชุมพรในปี 2532 ตามติดด้วยภาพความล่มสลายของหมู่บ้าน และคนตายเกือบ 500 คน สัตว์เลี้ยงตายกว่า 8 หมื่นตัว ด้วยพายุหมุน “เกย์”

ภาพ “หุบเขาไฮโซ” ไม่ไกลจากป่าแห่ง เป็น ภาพอาคารบ้านเรือน รีสอร์ท โรงแรม ราว 80 แห่ง ถ้าเรามีปีกเหมือนนกแล้วบินไปทางภาคใต้ แถวจังหวัดภูเก็ตและกระบี่ ก็จะมีภาพคล้ายกัน บนภูเขาและผาสูงชันเกลื่อนไปหมด

ภาพสวยงามเหล่านี้แม้ว่าจะเป็นการ “จุกลำเซต ปาสงวน” แต่ก็ไม่ถูกทำให้เป็นภาพป่าเสื่อมโทรม ที่ต้องเปลี่ยนแปลงอย่างหมู่บ้านป่าแห่ง มันเป็น ภาพสวยงามที่บอกสภาพความเป็น “ไม้หลักปัก ชีควาย” ของระบบราชการไทย

มีภาพ “สวนนงนุช” ที่ผมไปเยี่ยมชมเมื่อ 2 เดือนที่แล้วแวบเข้ามา ภาพสวนที่พัฒนาไป มากกว่าที่ผมเคยเห็นตอนเริ่มสร้างใหม่ๆ และ ครั้งที่ผมไปนอนพักหลังเกษียณ

ความสวยงามทำให้นึกถึง “เมืองในสวน” ของ มาเลเซีย

หมู่บ้านตุลาการ อัยการ และข้าราชการที่ “ปุ ตราจายา” (Putrajaya) ซึ่งสวยงามกว่าในเมือง กัวลาลัมเปอร์ หมู่บ้านดังกล่าวอยู่ในหุบเขากว้าง พวกเขาสร้างทะเลสาบและสร้างสวนสาธารณะ ภายใต้ปรัชญา “เมืองในสวน” อยู่ห่างจาก ศูนย์บริหารราชการแห่งใหม่ และห่างจากท่า อากาศยานนานาชาติและเมืองหลวงเก่าเพียง 20-25 กิโลเมตร

ทำให้ผมจินตนาการข้าราชการไทยมาจนถึง วินาทีนี้

“คนมาเลยไม่ประท้วงเลยหรือ” ผมใช้คำถาม เดิมที่เคยถามโกด์ เกนดิง ไฮแลนด์ “ทำได้เยี่ยมขนาดนี้จะประท้วงทำไม” คือ คำตอบ

พมค่อนข้างจะเห็นใจผู้ที่เป็นตุลาการหรือผู้ พิพากษาตัวจริงเสียงจริง ไม่ใช่ในฐานะที่เป็นข้าราชการสายกระบวนกรยุติธรรม แต่ในฐานะที่เป็นข้าราชการที่ไม่มีบ้านพักและต้องเช่า บ้านที่เบียดค่าเช่าไม่ได้ หรือได้แต่ไม่พอ

ขณะเดียวกันก็จำเป็นต้องมี “ศักดิ์ศรี” ประจำ ตัวตามฐานานุกรม

ผมไม่กลัววิพากษ์และวิจารณ์ข้อตอบโต้ของ ทุกฝ่ายในวิวาทะ “หมู่บ้านตุลาการ” เพราะเหตุ และผลของแต่ละฝ่ายล้วนน่ารับฟังทั้งสิ้น แม้จะ ขัดแย้งกันแต่ไม่มีใครผิด ตามประสาของบ้าน เมืองที่มีหลักการแบบ “ไม้หลักปักชีควาย” หา มาตราฐานไม่ได้

พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ยอมรับว่าแะยาก ขอให้ช่วยกันคิด

ผมคิดว่าเราต้องฟังพวาค้ายความรู้อาจสามารถของ “เสียดัง” กำพล ตันลัจจา เจ้าของ “สวนนงนุช” ให้เสียดังไปสำรวจบริเวณ “ป่าแห่ง” ไปดูว่าตรงนั้นเป็นป่าอะไรแน่ อุดมสมบูรณ์หรือ เสื่อมโทรม เป็นทางน้ำไหลหรือไม่ พื้นฟูได้หรือไม่ ใช้ไม้ตัดขนาดใหญ่ได้หรือไม่ จะต้องปรับพื้น ดินให้เหมือนเดิมหรือไม่ จำเป็นต้องรื้อบ้านหรือ ไม่ ถ้ารื้อต้องรื้อที่หลังหรือรื้อทั้งหมด ฯลฯ

เสียดังเป็นคนประเภท “จิตอาสา” ช่วยทำ บ้านเมืองให้สวยงามร่มรื่นมากมาย รวมทั้งที่ เซลซี ประเทศอังกฤษ และที่ทำเนียบรัฐบาลใน สมัยนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี

ขออย่างเดียว...อย่าเอาเขื่อนฮวงจุ้ย (หรืออะไร นี้แหละ) มาสั่งให้นายกฯ รื้อออกเพราะผิดฮวง จุ้ย เหมือนเมื่อครั้งกระนั้นก็แล้วกัน

ที่เสนอมานี้ไม่ใช่เอาฮานะครับ...ผม เสนออย่างซีเรียสจริงจังสุดๆ ครับ ●